

सिकाभुविभावुकाः ॥ ८० ॥ धर्मः प्रोद्भिन्नतकैतवोऽत्र परमो निर्मत्सराणां सतां वेद्यं वास्तवमत्र वस्तु शिवदंतापत्र
योन्मूलनम् ॥ श्रीमद्भागवते महामुनिरुते किं वा परैरीश्वरः सद्यो हृद्यवरुध्यतेऽत्र कृतिभिः शुश्रूषुभिस्तत्क्षणात् ८१
श्रीमद्भागवतं पुराणतिलकं यद्वैष्णवानां धनं यस्मिन्पारमहंस्यमेव ममलं ज्ञानं परं गीयते ॥ यत्र ज्ञानविरागभक्तिस
हितं नैष्कर्म्यमाविष्कृतं तच्छृण्वन् प्रपठन् विचारणपरो भक्त्या विमुच्येन्नरः ॥ ८२ ॥ स्वर्गसत्ये च कैलासे वैकुण्ठेनास्य
यं रसः ॥ अतः पिवत सद्भाग्या मामां मुंचत कर्हिचित् ॥ ८३ ॥ सूत उवाच एवं ब्रुवाणे सति वादरायणे मध्ये स
भायां हरिराविरासीत् ॥ प्रह्लादबल्युद्धवफाल्गुनादिभिर्वृतः सुरर्षिस्तमपूजयच्चतान् ॥ ८४ ॥ दृष्ट्वा प्रसन्नं महदासने ह
रिते च क्रिरे कीर्तनमग्रतस्तदा ॥ भवो भवान्या कमलासनस्तु तत्रागमन् कीर्तनदर्शनाय ॥ ८५ ॥ प्रह्लादस्तालधारीतर
लगतितया चोद्धवः कांस्यधारी वीणाधारी सुरर्षिः स्वरकुशलतयारागकर्त्ताऽर्जुनोऽभूत् ॥ इंद्रोवादीन्मृदंगं जयजय
सुकराः कीर्त्तने ते कुमाराय त्राग्रे भाववक्ता रसविरचनया व्यासपुत्रो बभूव ॥ ८६ ॥ न नर्त्तमध्येऽत्रिकमेव तत्र भक्त्या
दिकानां नटवत्सु ते जसाम् ॥ अलौकिकं कीर्त्तनमेतदीक्ष्य हरिः प्रसन्नोऽपिवचोऽब्रवीत्तत् ॥ ८७ ॥ मत्तो वरं भागवता
वृणुध्वं प्रीतः कथाकीर्त्तनतोऽस्मि सांप्रतम् ॥ श्रुत्वेति तद्वाक्यमतिप्रसन्नाः प्रेमार्द्रचित्ता हरिमुचिरेते ॥ ८८ ॥ न
गाहगाथासु च सर्वभक्तैरेभिस्त्वया भाव्यमिति प्रयत्नात् ॥ मनोरथोऽयं परिपूरणीयस्तथेति चोक्तांतरधीयताच्युतः
॥ ८९ ॥ ततोऽनमत्तच्चरणेषु नारदस्तथा शुकादीनपितापसांश्च ॥ अथ प्रहृष्टाः परिनष्टमोहाः सर्वे ययुः पीतकथामृता
स्ते ॥ ९० ॥ भक्तिः सुताभ्यां सहरक्षिता सा शास्त्रे स्वकीयेऽपि तदाशुकेन ॥ अतो हरिर्भागवतस्य सेवनात् चित्तं समाया
ति हि वैष्णवानाम् ॥ ९१ ॥ दारिद्र्यदुःखज्वरदाहितानां माया पिशाची परिमर्दिता नाम् ॥ संसारसिंधौ परिपाति
तानां क्षेमाय वै भागवतं प्रगर्जति ॥ ९२ ॥ शौनक उवाच शुकेनोक्तं कदाराज्ञे गोकर्णेन कदापुनः ॥ सुरर्षये
कदा ब्राह्मैश्चिच्छं धिमे संशयं त्विमम् ॥ ९३ ॥ सूत उवाच आरुणनिर्गमां त्रिंशद्वर्षावधि गते कलौ ॥ नवमी
तो न भस्ये च कथारंभं शुकोऽकरोत् ॥ ९४ ॥ परीक्षिच्छ्रवणांते च कलौ वर्षशतद्वये ॥ शुद्धेशुचौ नवम्यां च धेनुजोऽक